

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/94/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201277
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201277.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Y. I., bytom V., právne zastúpený LEGALSKILLS.SK, s.r.o., Legionárska 1/C, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 011 32 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co-29/2014-Ha z 10. septembra 2014, konajúc o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/136/2014-87 zo dňa 7. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/136/2014-87 zo dňa 7. apríla 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu LEGALSKILLS.SK, s.r.o. trovy odvolacieho konania vo výške 87,50 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) postupom podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co-29/2014-Ha zo dňa 10.09.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 70 € titulom zaplateného súdneho poplatku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou doručenou na Krajský súd v Žiline dňa 13.11.2014 sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. Co-29/2014-Ha zo dňa 10.09.2014, ktorým bolo podľa ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zrušené rozhodnutie Okresného úradu Turčianske Teplice, katastrálneho odboru č. ROEP Slovenské Pravno - C 17/2014 zo dňa 25.07.2014. Žalovaný v dôvodoch

rozhodnutia konštatoval, že z administratívneho spisu zistil, že žalobca podľa ust. § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 180/1995 Z.z.“) podal námietky proti doručenému výpisu z registra ROEP oneskorene, keď konštatoval, že výpis z návrhu ROEP pre katastrálne územie U. bol žalobcovi doručený 27.05.2014, pričom lehota na podanie námietok uplynula dňa 26.06.2014.

Námietka žalobcu bola dňa 25.06.2014 doručená nepríslušnému správne mu orgánu - Obecnému úradu Slovenské Pravno, odkiaľ bola dňa 10.07.2014 osobne postúpená Okresnému úradu Turčianske Teplice, z čoho podľa právneho názoru žalovaného je zrejmé, že námietka bola na Okresnom úrade Turčianske Teplice podaná oneskorene, teda po uplynutí 30 dňovej zákonnej lehoty.

Žalovaný správny orgán vyslovil právny názor, že prvostupňový správny orgán nemal ohľadom uvedenej námietky vydávať rozhodnutie, ale mal len informovať žalobcu, že v zmysle § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z. sa na predmetnú námietku nebude prihliadať.

Podľa názoru žalovaného správneho orgánu prvostupňový správny orgán postupoval nesprávne, keď o začatí konania upovedomoval účastníka konania, ktorý podal námietku, nakoľko správne konanie sa začína podaním námietky a nebolo potrebné informovať žalobcu o začatí konania, ktoré sám inicioval. Správny orgán nesprávne aplikoval § 18 ods. 2 správneho poriadku. Ohľadom oneskorenej námietky žalobcu preto podľa názoru žalovaného nemalo byť vydané rozhodnutie a preto aj napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil.

Krajský súd v Žiline sa s rozhodnutím žalovaného nestotožnil. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že dňa 27.05.2014 bol žalobcovi doručený výpis návrhu ROEP pre katastrálne územie U., proti ktorému bolo možné podať námietku v lehote 30 dní od doručenia výpisu, t.j. do 26.06.2014. Námietka zo dňa 23.06.2014 bola doručená Obecnému úradu Slovenské Pravno dňa 25.06.2014, odkiaľ bola dňa 10.07.2014 osobne postúpená Okresnému úradu Turčianske Teplice, katastrálny odbor.

Predmetný výpis obsahoval poučenie „Proti tomuto výpisu možno podať námietku s odôvodnením podľa § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. do 30 dní odo dňa doručenia výpisu prostredníctvom Komisie ROEP zriadenej pri obecnom úrade“.

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Žiline konštatoval, že výpis ROEP pre vlastníka č. XXX kat. úz. U. bol vydaný dňa 29.04.2014 a obsahoval poučenie podľa § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania tohto výpisu (t.j. ku dňu 29.04.2014), kedy podľa platnej právnej úpravy námietky spolu s odôvodnením bolo možné podať Komisii pre ROEP do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu podľa § 7 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona.

S účinnosťou od 01.05.2014 sa uvedené zákonné ustanovenie zmenilo tak, že námietky spolu s ich odôvodnením bolo možné podať správne mu orgánu do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu o ROEP podľa ustanovenia § 7 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona v znení účinnom od 01.05.2014.

Krajský súd v Žiline na základe vyššie uvedeného konštatoval, že poučenie na výpise z registra ROEP bolo súladné s dátumom jeho vyhotovenia dňa 29.04.2014. V konaní bolo preukázané, že výpis z registra bol doručovaný žalobcovi po 01.05.2014, kedy platila už iná právna úprava ohľadne určenia orgánu, na ktorom sa majú podávať námietky proti doručenému výpisu z návrhu ROEP. V čase doručenia výpisu bol príslušným na podanie opravného prostriedku správny orgán vymedzený v § 3 ods. 2a zákona č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014 a síce okresný úrad na úseku katastra nehnuteľností.

Ďalej Krajský súd v Žiline konštatoval, že pre účastníka správneho konania je podstatný obsah úkonu, ktorý mu je doručovaný, v danom prípade obsah výpisu registra, ktorý bol vyhotovený 29.04.2014 a doručovaný v mesiaci máj 2014. V súlade s obsahom výpisu vrátane poučenia o možnosti podať námietky žalobca postupoval, keď v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia odoslal a aj doručil námietky tomu orgánu, ktorý bol v poučení označený. Z administratívneho výpisu bolo preukázané, že námietky

boli v 30 dňovej lehote doručené Obecnému úradu Slovenské Pravno. Tieto námietky starosta obce dňa 10.07.2014 po uplynutí 30 dňovej lehoty doručil príslušnej komisii ROEP obce Slovenské Pravno.

Keďže komisia ROEP pre katastrálne územie U. bola zriadená pri Obecnom úrade Slovenské Pravno a nebola známa iná adresa pre doručovanie námietok, postupoval žalobca v súlade s poučením. Krajský súd v Žiline konštatoval, že žalobca postupoval správne, keď adresoval námietky Obecnému úradu Slovenské Pravno. Takýto postup sa krajskému súdu javil ako logický. Ďalej Krajský súd v Žiline vo svojom odôvodnení poukázal na ustanovenia zákona o správnom konaní, ktoré sa vzťahujú na konanie vo veci, hlavne ust. § 3, podľa ktorého sú správne orgány povinné účastníkom konania, ktorých sa konanie týka, poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Ďalej krajský súd poukazoval na nález Ústavného súdu PL. ÚS 12/05, z ktorého vyplýva právny názor, že štát aj keď nekoná retroaktívne alebo nezasiahne do nadobudnutých práv môže vertikálnym mocenským zásahom napr. náhlou resp. neočakávanou zmenou pravidiel, na ktoré sa adresáti právnych noriem spoliehali porušiť princíp právneho štátu.

Konštatoval, že správne orgány sú povinné postupovať v správnom konaní a v konaní podľa osobitných predpisov v súlade so zásadami dobrej verejnej správy, ktorá predpokladá nielen postup správnych orgánov v súlade so zákonom, ale aj postup správneho orgánu tak, aby postupom príslušného správneho orgánu účastník správneho konania alebo konania podľa osobitného predpisu neutrpel ujmu na svojich právach.

Podľa názoru Krajského súdu v Žiline nie je možné vyčítať žalobcovi, že v súlade s poučením, ktoré bolo na výpise z 29.04.2014, podával a doručoval námietky Komisii ROEP pri Obecnom úrade Slovenské Pravno a zvlášť, keď tento postup žalobcu vyplýva aj z poučenia uvedeného na predmetnom výpise.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol Krajský súd v Žiline tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil na nové konanie. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi v konaní priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 70 €. Náhradu trov právneho zastúpenia súd žalobcovi nepriznal a to s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p., keď si žalobca v priebehu konania napriek výzve súdu zo dňa 18.11.2014 a ani v zákonnej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia tieto trovy nevyčísľil.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v časti týkajúcej sa trov konania. V odvolaní uviedol, že nemal vedomosť o tom, že vo veci bol vyhlásený rozsudok a mal za to, že trovy právneho zastúpenia si riadne uplatnil už v podanej žalobe. Vzhľadom na skutočnosť, že nebol informovaný o tom, že vo veci bol vyhlásený rozsudok, nevyčísľil si trovy do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. O vyhlásení rozsudku sa dozvedel až keď mu bolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku, a preto mal za to, že nemal možnosť reagovať v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Súčasne si v odvolaní si uplatnil náhradu trov konania a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnuté rozhodnutie v časti trov tak, že zaviazže žalovaného uhradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 167,74 €, ktorú v priebehu odvolacieho konania upravil na sumu 340,90 € a z trov konania za súdny poplatok vo výške 70 €.

Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,50 €, ktoré špecifikoval, pričom v priebehu odvolacieho konania, vzhľadom na písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, uvedenú sumu upravil na 271,84 €.

III.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne. V odvolaní uviedol, že Krajský súd v Žiline vyslovil vo veci nesprávny právny názor, s ktorým nesúhlasil, nakoľko nie je možné, aby si správny orgán sám urobil záver o tom, či je aplikovanie náhle zmeneného zákona v súlade s Ústavou a s princípom právnej istoty. To by znamenalo, že správne orgány môžu ako predbežnú otázku riešiť ústavnosť zákona a neústavné zákony ignorovať. Takúto predbežnú otázku však nemôžu samostatne riešiť ani všeobecné súdy, tým skôr to nemôžu robiť správne orgány.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline podľa žalovaného vyplýva, že žalovaný správny orgán v podstate nemohol rozhodnúť zákonne, ak by námietku podanú na nepríslušnom orgáne prejednal, porušil by zákon konkrétne § 7 ods. 4 zákona 180/1995 Z.z., podľa ktorého sa na oneskorené námietky neprihliada, resp. keď námietku odmietol ako oneskorenú, podľa súdu taktiež konal nepredvídateľne a v rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca v zmysle prezumpcie znalosti právnych predpisov vedel o tom, že námietku podáva na nepríslušnom orgáne a teda sám porušil zákonné podmienky pre podanie námietky. Žalovaný považoval za paradoxné, že súd postihuje správny orgán za to, že postupoval v správnom konaní v súlade so zákonom, kým nezákonný postup na strane žalobcu zostáva bez povšimnutia. V rozsudku citovanú judikatúru považoval žalobca za irelevantnú.

Žalovaný nesúhlasil ani s názorom Krajského súdu v Žiline, že správne orgány boli povinné akceptovať spôsob podania námietok v súlade s poučením uvedeným vo výpise zo dňa 29.04.2014. V prípade, že by správne orgány postupovali podľa tohto právneho názoru, prejednali by oneskorenú námietku, a preto by konali v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil a žalobu zamietol.

IV.

K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 15.05.2015. Uviedol v ňom, že podľa jeho názoru podané odvolanie zo strany žalovaného je len pokusom o oddialenie právoplatnosti rozhodnutia, pretože celé odvolanie vyznieva zmätočne a mal za to, že je podané účelovo. Rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, odôvodnený a podložený zákonnými ustanoveniami, ako aj judikatúrou.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a neobsahuje žiadne relevantné argumenty, navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolania prejednal bez odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a 211 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného, ani žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/136/2014-87 zo dňa 07.04.2015, ktorým prvostupňový súd rozhodol tak, že podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co-29/2014-Ha zo dňa 10.09.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný správny orgán preskúmvaným rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Okresného úradu Turčianske Teplice, katastrálny odbor č.: ROEP Slovenské Pravno - C 17/2014 zo dňa 25.07.2014 z dôvodu, že žalobca podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z.

podal námietky proti doručenému výpisu registra ROEP oneskorene. Ďalej vyslovil právny názor, že prvostupňový orgán nemal ohľadom uvedenej námietky vydávať rozhodnutie, ale mal len informovať žalobcu, že v zmysle § 7 ods. 4 citovaného zákona sa na predmetnú námietku nebude prihliadať. Prvostupňový správny orgán podľa jeho názoru postupoval nesprávne, keď o začatí konania upovedomoval účastníka konania, ktorý podal námietku, nakoľko správne konanie sa začína podaním námietky a nebolo potrebné informovať žalobcu o začatí konania, ktoré sám inicioval.

Druhostupňový správny orgán teda konštatoval, že prvostupňový správny orgán nesprávne aplikoval ustanovenie § 18 ods. 2 správneho poriadku. Uviedol tiež, že nesprávne údaje ROEP možno zmeniť aj po zápise ROEP do katastra nehnuteľností, a to prostredníctvom ustanovenia § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. Ohľadom oneskorenej námietky žalobcu nemalo byť vydávané rozhodnutie, a preto aj napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z toho dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline a vo vzťahu k obsahu súdneho a administratívneho spisu podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, ktoré spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline, vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a v súlade so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia s postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posúdiť, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav a či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu, predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

IV.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom k 30.04.2014 (t.j. v čase vydávania prvostupňového

rozhodnutia) správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe, spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí vlastníčkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníčok, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe zastupuje fond alebo správca, ak ide o lesné pozemky, komisia doručí fondu alebo správcovi výpis z návrhu registra.

Podľa ods. 2 písm. a/ citovaného ustanovenia námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníkov konania, ktorých sa výpis doručuje.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi a so svojim stanoviskom ich spolu predloží správne orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 4 citovaného zákona na námietky podané po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 2 a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie komisia neprihliadne. Komisia o tejto skutočnosti písomne informuje toho, kto námietku podal.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb, dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Podľa ustanovenia § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ustanovenia § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti O.s.p. náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup jemu predchádzajúci. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, súdneho spisu odvolací súd považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné. Odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a

poučenie o odvolaní (rozklade).

Podľa ustanovenia § 47 ods. 4 citovaného zákona poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde je možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

V preskúmvanej veci z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd nesporne za preukázané, že výpis ROEP, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 27.05.2014 obsahoval poučenie, že proti nemu je možné podať námietku v lehote do 30 dní od doručenia výpisu, prostredníctvom Komisie ROEP, zriadenej pri obecnom úrade.

Na základe takéhoto poučenia žalobca námietky proti výpisu z registra obnovené evidencie pozemkov podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu a na Obecný úrad Slovenské Pravno - Komisia pre ROEP dňa 25.06.2014 (teda v zákonnej 30 dňovej lehote na podanie námietok).

Následne starostka Obec Slovenské Pravno námietku doručila Okresnému úradu Turčianske Teplice dňa 14.07.2014.

Z ustanovenia § 47 ods. 4 zákona o správnom konaní vyplýva, že poučenie účastníka konania o odvolaní je považované za osobitný druh poučovacej povinnosti správnych orgánov, ktorej dôsledná realizácia v právnej praxi má predísť situácii, keď účastník konania pre neznalosť svojich zákonných procesných práv nevyužije zákonom ustanovenú možnosť brániť sa proti vydanému rozhodnutiu správneho orgánu.

Právna úprava poučovacej povinnosti správneho orgánu vychádza z princípu poučovania, ale len vo vzťahu k tzv. riadnym opravným prostriedkom podľa zákona č. 71/1967 Zb. Poučenie musí obsahovať údaj, v akej lehote a na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Text poučenia musí byť podľa názoru súdu formulovaný jasne a presne.

V prejednávanej veci žalobca v súlade s obsahom výpisu a jeho poučenia o možnosti podať námietky, tieto podal v 30 dňovej lehote odo dňa doručenia tomu orgánu, ktorý bol v poučení označený. Z administratívneho spisu je nesporné, že námietky boli podané na Obecný úrad Slovenské Pravno dňa 25.06.2014.

Podľa názoru krajského súdu žalobca postupoval správne, keď námietky adresoval Obecnému úradu Slovenské Pravno, keďže Komisia ROEP pre katastrálne územie U. bolo zriadená pri Obecnom úrade Slovenské Pravno a účastníkovi nebolo známa iná adresa pre doručovanie námietok.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca postupoval v súlade s poučením, ktoré bolo na výpise zo dňa 29.04.2014 a preto podával námietky Komisii ROEP pri Obecnom úrade Slovenské Pravno, ktorá bola zriadená v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. Výpis zo dňa 29.04.2014 neobsahoval žiadnu bližšiu adresu pre doručovanie námietok a preto nie je možné konštatovať, že by žalobca námietky proti výpisu podával v rozpore s obsahom poučenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p. a 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo aj odvolanie žalobcu, ktoré podal v časti trov konania, keď nebol spokojný s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý mu priznal náhradu trov konania spočívajúcu len vo výške zaplateného súdneho poplatku 70 € a nepriznal mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd spravidla v

rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná. Podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V správnom súdnictve má žalobca podľa § 250k ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ak bol v konaní úspešný, pričom z ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. vyplýva, že sa žalobcovi môže priznať len náhrada účelne vynaložených trov.

V danej veci žalobca v konaní pred súdom úspech mal a z toho úspechu mu vyplynulo aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení.

O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (§ 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Pre účastníka, ktorý sa o svoje procesné práva má starať vo vlastnom záujme podanie návrhu a vyčíslenie trov nemôže znamenať výraznejšiu záťaž. Na to, aby mu bola priznaná náhrada trov konania je potrebné navrhnuť spravidla pred rozhodnutím vo veci samej aj výrok o náhrade trov konania a predložiť aj vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať.

Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčísli súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré zo spisu vyplývajú a to v okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade nemôže obstať obrana právneho zástupcu žalobcu, že nevedel o vyhlásení rozsudku a preto si nemohol tieto trovy riadnym spôsobom uplatniť. Z obsahu súdneho spisu totiž vyplýva, že Krajský súd v Žiline v priebehu konania výzvou zo dňa 18.11.2014 (čl. 17 spisu) vyzval žalobcu na vyčíslenie uplatnených trov konania, napriek tejto skutočnosti právny zástupca žalobcu na výzvu súdu nereagoval.

Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo riadne zverejnené v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 na úradnej tabuli súdu dňa 11.03.2015 a zvesené dňa 08.04.2015.

Odvolací súd konštatoval, že žalobca, resp. jeho právny zástupca mal dostatočný časový priestor na uplatnenie a vyčíslenie si trov právneho zastúpenia. Keďže tak neurobil prvostupňový súd mu priznal trovy konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 O.s.p., to znamená tie trovy, ktoré vyplynuli zo spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo v tomto prípade bolo 70 € titulom zaplateného súdneho poplatku.

Odvolaniu žalobcu preto nebolo možné priznať úspech.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnutí podľa ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania (vzhľadom na jeho úspech v merite veci) vo výške 87,50 € za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného), vrátane režijného paušálu (64,53 € + 8,34 €) a 20% DPH, ktoré je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Podľa ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.